СВОБОДА  SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Ч. 125. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 3-го ЛИПНЯ 1986 | ЦЕНТІВ 25 CENTS | JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 3, 1986 | No. 125. | VOL. XCIII.

Пам'ятайте про Україну!

„Моя ціль — передати нашу культуру через спів"

Вінніпеґ, Ман. (Н. Воронка). — Перебуваючи недавно у провінційній столиці Манітоби — Вінніпеґу, нас зацікавила молода співачка Люба Білаш, яка недавно видала свою другу платівку п.н. „Люба Білаш".

Л. Білаш — це українка канадійка четвертого покоління, яка співає від малої дитини. „Ми почали вперше неформально співати вдома з татом по вечері". Відтак Л. Білаш співала в Пласті, де належала до квартету, як солістка вперше виступила на фестивалі в Даффині. Співала вона також в хорі катедри свв. Володимира і Ольги, в квартеті „Рута" і „Тирса". В 1975 році їздила з квартетом і хором катедри до Европи, де брала участь у численних виступах. Квартет виступав також по містах в Канаді. Крім участи в квартетах і хорах, Л. Білаш провадила квартетом „Троянда".



Люба Білаш

Перша платівка, на якій співала Л. Білаш, була платівкою колядок хору свв. Володимира і Ольги, на якій Л. Білаш співала в дуеті і з хором. На англійській платівці Стен Кубічек вона співала т.зв. „back vocals".

Перед своєю найновішою платівкою „Люба Білаш" співачка видала одну платівку і одну магнетофонну стрічку для дітей.

Перша платівка „Вінок дитячих пісень" вийшла в 1982 р., а стрічка вийшла під тою самою назвою в 1983 році. „Батькам сподобалось краще ідея стрічки, тому що діти могли самі включати її".

Л. Білаш видала ці дві дитячі платівки з допомогою братової Оленки Білаш головно для двомовної програми в Канаді, в якій вона вчить садочок і першу клясу. „Ми вишукували пісні за темами для дітей в двомовній програмі. Наш народ є дуже багатий тим, що є багато пісень і багато віршів. Ми вишукували також вірші, і я склала музику або вживала народні мелодії до тих віршів і так створила з них пісні для дітей".

Л. Білаш уже сім років вчить в українсько-англійській двомовній програмі. Платівка дуже багато допомогла учителям і дітям у навчанні. „Спів є дуже важливий з дітьми, тому що діти дуже скоро навчаться, якщо людина з ними співає і вчить їх концепти — я вчу концепти через спів. Вони скорше вчаться через спів, бо кажуть, що музика є інтернаціональна мова. Їм легше так вчитися мови".

Л. Білаш бажала видати свою платівку джазових пісень з України, але додати до того свій смак.

Цю платівку видано взимку 1985 року п.н. „Люба Білаш". Усі пісні на ній є оригінальні. „Я сама видала цю платівку з підтримкою і поміччю музикантів". Між цими музикантами було багато талановитих молодих людей, які вклали працю в платівку. Між тими були: автор слів до більшости пісень Леонід Бащун, автор „Квіточки" — Віктор Шкавритко, автор „Пави" — Галя Столяр, музику до усіх пісень склав Тарас Хлиста. Дитячий хор який можна чути в пісні „Хрещення", організувала і дириґувала учителька з школи Непорочного Серця Діви Марії, Дарія Білаш. Пісню „Капелюх", яку перший раз можна почути на цій платівці, Л. Білаш привезла з собою з України. Цю пісню написав відомий передчасно померлий український композитор Володимир Івасюк.

(Закінчення на стор. 3)

ПАПА ІВАН ПАВЛО II ВІДВІДУЄ КОЛЮМБІЮ

Боґота, Колюмбія. — Сюди прибув у вівторок, 1-го липня 1986 року Папа Іван Павло II на тижневі відвідини Південної Америки. Президент Колюмбії Белісаро Бетанкур привітав його тепло на летовищі, а маси людей обсадили дев'ять миль дороги з летовища до катедри, що міститься у місті. Минулого року у листопаді біля цієї катедри відбувалися завзяті бої поміж військовими відділами і марксистськими повстанцями. Але на приїзд Папи настрої в столиці Колюмбії були спокійні та радісні і цей приїзд є для населення поєднаний із надією на спокій та кращі життєві обставини. На це була звернена також перша публічна промова Папи в часі зустрічі із політичними і економічними провідниками країни, який сильно атакував відношення заможних економічно країн до таких бідних, як саме в Південній Америці.

Папа остеріг сильні економічно країни, що проблема Третього світу не може бути розв'язана натиском на плачення боргів, які, зокрема є дуже великі в Південній Америці. Слова Папи були дуже гострі і він критикував капіталізм і незрозуміння потреб нерозвинених економічно націй. Рівночасно Папа Павло Іван II у своєму першому публічному виступі в Колюмбії гостро заатакував тероризм, який на його думку, у протилежності до любови, виступає тепер у різних місцях світу та ширить лише страх і смерть. На думку Папи тероризм має свої коріння в політичнихі економічних обставинах, які поглиблюють ідеологічні розходження. Він з признанням прийняв спроби президента Колюмбії Б.Бетанкура переговорювати з повстанцями в цій країні. Між іншим, найсильніша група повстанців відома під назвою М-19 проголосила перемир'я на час відвідин Папи і навіть запропонувала зустріч своїх провідників з Папою, але він на це не погодився.

У своїх тижневих відвідинах Папа плянує також поїхати на місце, де минулого року із-за вибуху вулкану загинуло 22,000 людей і зникло ціле місто , що мало назвv Армеро.

В СССР використовують заяви закордоних гостей

Кеймбридж, Масс. (ФКУ). — В міру того , як набирають розмаху на Заході зусилля для відзначення 1000-ліття Хрищення України, зростають також зусилля совєтів, щоб використати цю нагоду для своєї пропаґанди. Хоч у Совєтському Союзі виходить мало публікацій на релігійні теми, за останні пару років зросла кількість гарно ілюстрованих совєтських книжечок, експортованих на Захід Товариством „Україна", яке активно пропаґує совєтську лінію у своїх книжечках, писаних російськими православними священиками.

Одна така книжечка „Православ'я на Україні", видана по українськи в 1985 році, цитує голову Англіканської Церкви в Канаді, отця Едварда В. Скотта, який нібито мав сказати, що: „Тепер можу сміло відповісти українським націоналістам у Канаді, що я бачив на власні очі і переконався, що Церква в Совєтському Союзі живе вільно, вона сильна і численна".

Д-р Франк Сисин, заступник директора Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету, написав до англіканського примаса, питаючись, чи він справді зробив таку заяву. Примас відповів: „Цитата, приписувана мені, неточна"

Як писав д-р Сисин до примаса, „багато західніх духовників робить 'дипломатичні' заяви, а потім їх використовує совєтська пропаґанда". Такі публікації українською мовою націлені на погане поінформованих українців закордоном. Англомовні видання, як „The Eastern Orthodox Church in Ukraine" (1981) Товариства „Україна", служать для посилення фальшивої інформації західнього загалу. У них використовується ця сама тактика „цитування" духовників, які засвідчують свободу релігії, що її вони самі бачили в СССР. Цитуються шведські, японські, канадські, англійські, італійські і сирійські духовники, які буцімто говорили: „Церква у Совєтському Союзі відчинена для всіх, що бажають до неї зайти"; „Відвідавши вашу країну, ми переконані що релігія свобідно практикована в Совєтському Союзі" тощо, а Джан Марґітіч, декан Катедри св. Варвари в Едмонтоні, сказав за цитатою: „У нас вдома кажуть, що вас переслідують, але ви виглядаєте задоволені, а ваші церкви повні людей".

Якщо є якісь сумніви про наміри цієї брошури, досить тільки прочитати думку, зформульовану і у вступі, і в закінченні, що „Український Екзархат є невід'ємним компонентом Ро-

(Закінчення на стор. 4)

МОСКВА ЗНОВУ МІНЯЄ ТАКТИКУ ПРО ЗУСТРІЧ НА ВЕРШИНАХ

Вашінґтон. — Офіційні особи з Адміністрації президента Роналда Реґена заявили кореспондентам, що, не зважаючи на гострий тон у виступі генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Ґорбачова у Варшаві на з'їзді тамошньої комуністичної партії, в Москві заступник міністра закордонних справ СССР Владімір Ф. Петровскі дав до зрозуміння, що обидві держави, тобто Совєтський Союз і З'єднані Стейти Америки, повинні приготовлятися до розмов про чергову зустріч на вершинах між Президентом ЗСА і совєтським лідером, тим разом на території Америки.

Речники Державного департаменту висловили здивуваня з цього приводу і рівночасно заявили, що Вашінґтон не отримав жадної формальної пропозиції з Москви у якій говорилося б про евентуальну зустріч державного секретаря ЗСА Джорджа Шулца із совєтським міністром закордонних справ Едуардом А. Шеварднадзе, завданням яких було б приготовити програму зустрічі між Р. Реґеном і М. Ґорбачовим. Виглядає, заявили офіційні особи Державного департаменту, що Москві залежить на поспіху, бо про справу розмов на вершинах заговорили в Москві досить скоро і несподівано, тоді коли на Заході ще далі продовжуються розмови про недавній виступ Ґорбачова у Варшаві з атакою на ЗСА, головно на Адміністрацію президента Р. Реґена.

Чарлз Е. Редман, представник Державного департаменту заявив, що Білий Дім дещо здивований двома суперечними пропозиціями совєтських лідерів, які дуже розходяться одна від одної. В кожному разі, заявив Редман, промова М. Ґорбачова у Варшаві ніяк не вкладається у програму підготови другої вершинної конференції, реалізацію якої хочуть приспішити совєтські чинники.

Політичні спостерігачі і коментатори, покликаючись на слова нового совєтського амбасадора до ЗСА Юрія В. Дубініна під час його недавньої зустрічі з президентом Р. Реґеном кажуть, що він вже тоді оптимістично висловлювався про підготовчі розмови і можливість скорої зустрічі на вершинах. Вони, політичні аналітики, дораджують Урядові ЗСА підходити обережно до цієї дещо дивної тактики Москви, бо за нею може приховуватись чергова антиамериканська провокація.

„МИ МАЛИ ВІСТКИ ТІЛЬКИ З НІМЕЦЬКОГО РАДІО ПРО ЧОРНОБИЛЬ"

Джерзі Ситі. — У місцевому щоденнику міста Дармстад, у Західній Німеччині поміщено тепер спомини молодого учителя, який з групою німецьких фахівців перебував в Україні у місті Світлогорськ, що положене 130 кілометрів від Чорнобиля. Карль-Гайнц Клінґер 29-річний учитель, навчав дітей німецьких робітників фірми Уде, які були там на відрядженні.

У своєму інтерв'ю, що його він дав для місцевого щоденника „Дармстедтер Ехо", К. Клінґер розповідає: „У вівторок, 29-го квітня, прийшов до мене одинадцятирічний учень в часі обідової перерви і заявив, що його батько просив переказати, що вибухла нуклеарна станція. Увечорі того самого дня дружина провідника німецької групи робітників повідомила, що усі жінки і діти можуть наступного дня виїхати на Захід. Кожний може взяти зі собою лише одну валізку і один ручний багаж. Ми усі старалися довідатися щось ближче про катастрофу, але в совєтських телевізійних новинках сказано було лише дослівно два речення, що був вибух у Чорнобилі. В середу 30-го в полудневих годинах німецькі жінки з дітьми заповнили автобус, а чоловіки стояли довкола прощаючись. Був прегарний, виїмково теплий день і на дахах довколишніх домів опалювалися в купелевих костюмах численні совєтські горожани, немов би нічого не сталося. Совєтське радіо і телевізія далі мовчали, а ми німецькі мужчини сиділи зі запертим віддихом біля радіоапаратів та слухали вісток з Німеччини. Ці вістки були нашим єдиним джерелом інформацій про нуклеарну катастрофу, яка сталася 130 кілометрів на південь від нашого місця побуту. Ніхто з нас не думав пакувати усі речі, які ми там мали, а я навіть не глядів в сторону скринь із шкільними підручниками і приладдям, що стояли в школі, де я навчав. Я старався успокоїти німецьких робітників і спільно ми постановили якнайскоріше виїздити. Цілу ніч просиділи ми піддержуючи настрій один в одного, а ранком чекали нетерпеливо на два автобуси, які мали нас забрати. Наш відповідальний за групу німецький будівничий мусів довго переговорювати із місцевими властями, вкінці повідомив нас, що мусимо усі підписати заяву, що виїжджаємо на власне ризико і що назавжди зрікаємося ставити якінебудь фінансові чи інші вимоги до совєтського уряду. Розуміється ми не хотіли такого ствердження підписувати. Тоді совєтські власті рішили, що нас треба медично провірити. В місцевій лікарні технік перевірив приладдям Ґайґера кожного з нас,але хоча прилад зовсім не ворухався, лікар з вдоволенням кожному говорив „ґутт" і виписував карту повного здоров'я. Ми застановлялися чи інструмент, який він вживав був взагалі чинний. Вкінці ми сиділи вже всі в автобусах, мовчки чекали на виїзд, а довкола знову опалювалися на сонці місцеві мешканці, обсервуючи нас з повним здивуванням. Пізнім пополуднем ми виїхали до Мінська і відітхнули з полегшою, як опинилися на ле-

(Закінчення на стор. 4)

У СВІТІ

ПАКІСТАНСЬКА ГАЗЕТА „Муслім" повідомила про втечу на Захід генерального консула Афганістану в Карачі База Мохаммеда. Як пише газета, Баз прихопив з собою дуже багато документів про дії афганських і совєтських секретних служб. Баз провадив у Карачі досить широкий спосіб життя і був відомий у дипломатичних колах розкішними прийняттями, на яких він любив обговорювати „делікатні" для його уряду справи. Баз втік разом з жінкою і дочкою. Перед втечею він продав авто і меблі.

В ЮҐОСЛАВІЇ, НА ОСТРОВІ Бріоні, закінчилася третя в цьому році нарада нафтових міністрів країн ОПЕК. П'ятиденна нарада не видала комунікату і не прийняла практичних результатів. З джерел, близьких до учасників наради, відомо, що країни ОПЕК ніби договорилися зменшити щоденне виробництво нафти, що повинно привести до підвищення цін на нафту на світовому ринку від 12-13 долярів за барилку до 17-19 долярів. Однак 13 країн членів ОПЕК не могли вирішити, скільки нафти повинна видобувати кожна з них. А це і було головним питанням, заради якого зібралися на нараду нафтові міністри. Президент ОПЕК Рілвану Лукман з Ніґерії сказав репортерам, що нафтові міністри зустрінуться 28-го липня в Женеві і там вирішать, скільки нафти видобувати повинна щодня кожна країна.

ПРЕЗИДЕНТ ЛИВАНУ Амін Жемаєль в інтерв'ю для газети „Вашінґтон Пост" висловився проти переговорів урядів західніх країн з терористами в справі визволення закладників. „Я не думаю, — сказав А. Жемаєль, — що компроміс у переговорах з терористами може вирішити проблему. Подібні компроміси і викуп, який дістають терористи за закладників, лише сприяють тому, що терористи будуть захоплювати невинних людей знову і знову". Слова ливанського президента можна вважати як критику Франції, яка провадила переговори з Іраном про звільнення своїх громадян.

АМБАСАДОР ЗСА У ВІДНІ Роналд Лодер не буде присутнім 8-го липня на урочистій церемонії заприсяження президента Австрії Курта Вальдгайма. Пресовий секретар амбасади повідомив, що З'єднані Стейти буде репрезентувати на інавґурації уповноважений у справах Фелікс Блох. Пресовий секретар сказав також репортерам, що відсутність Р. Лодера на інавґурації К. Вальдгайма не зв'язана з обвинуваченнями на адресу новообраного президента зі сторони Світового жидівського конґресу.

НА ОСТРОВІ СІТЕ, ЩО знаходиться в центрі Парижу, поряд з вежею Айфля, відбулася урочиста церемонія відкриття реставрованого початкового варіянту Статуї Свободи. З покладу корабля прем'єр-міністер Франції Жак Шірак зняв покривало зі статуї висотою 30 футів. Французька сестра Лейді Ліберті була обгорнута національними прапорами ЗСА і Франції. На церемонії, що відбулася потім у будинку паризької мерії, амбасадор З'єднаних Стейтів Америки у Франції Джо Роджерс прочитав особисте послання президента Роналда Реґена, який висловив французам щиру вдячність за цінний подарунок, що став символом свободи і демократії для всього світу.

ВІЙСЬКОВЕ КОМАНДУВАННЯ Іраку видало комунікат, в якому сказано, що іракські бомбардувальники здійснили налети на шість прикордонних іранських міст і збомбардували іранські нафтові сховища на острові Гарк у Перській затоці. В комунікаті говориться, що бомбардування було вчинено як відплата за обстріл Іраном нафтових сховищ в іракській провінції Кіркук.

ПРЕЗИДЕНТ ПЕРУ Алян Ґарсія заявив, що військові і поліціянти, які брали участь в масовому вбивстві в'язнів у тюрмі Сан Педро, будуть притягнені до відповідальности і якщо їх вина буде доказана, їх чекає тюремне ув'язнення. В Лімі, столиці Перу, вже оголошено про арешт 95 вояків, старшин і поліціянтів, які перебувають у в'язниці під особливою охороною в очікуванні суду. В столицях південноамериканських країн розповсюджуються чутки про незадоволення військових і про можливість перевороту. Пресовий секретар президента Віктор Тірадо назвав ці чутки „злобною вигадкою" і заявив, щ уряд впевнений у своїх збройних силах.

В АМЕРИЦІ

У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ СТРАЙКУЄ 20,000 міських робітників, які розпочали цей страйк з хвилиною, коли закінчився їхній контракт і вони вимагають на майбутнє 5 відсотків підвишки.

НА ПІДСТАВІ ОПИТУВАННЯ Ню Йорк Таймсу і телевізійної станції Сі-Бі-Ес 49 відсотків дорослих американців піддержують проєкт, щоб зменшити кількість еміґрації до ЗСА, помимо того, що загально існує симпатія для всіх леґальних і нелеґальних нових еміґрантів, які приїжджають до цієї країни.

В НАСЛІДОК СПІВПРАЦІ місцевих церков і підприємств ґрадуанти із п'ятьох найбільше проблематичних середніх шкіл в Бруклині мають тепер змогу дістати працю в банках Бруклину, якщо вони дістали дипломи закінчення середньої школи і не опустили більше як п'ять днів науки в останньому році.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ і Совєтський Союз повідомили про першу програму обміну школярами. Десять „юних астронавтів" із ЗСА, членів клюбу для дітей, які мають здібності до точних наук, віком від 14 до 16 років відвідають у жовтні Совєтський Союз. Совєтські школярі прибудуть з візитою до ЗСА у грудні. Угода про такий обмін підписана на зустрічі президента Роналда Реґена і генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Ґорбачова у Женеві.

МІЖ АМЕРИКАНСЬКОЮ аерокосмічною компанією „Гюз еркрафт" і китайським об'єднанням „Велика стіна" провадяться переговори про запуск двох американських сателітів з допомогою китайської ракети. Американська компанія пропонує побудувати на одному з Гавайських островів спільний комплекс для запуску сателітів. Як зауважує пресове аґентство Сіньгуа, „ця пропозиція дістала схвальний відгук китайської сторони". Газета „Вашінґтон Пост" наводить слова одного спеціяліста, який вважає, що Гюз еркрафт хоче, щоб створені на основі наймодернішої технолоґії сателіти запускалися з американської території. Цими днями Китай і нюйоркська компанія Тересат опублікували спільний комунікат, в якому сказано, що в 1987 і 1988 роках Китай запустить по одному американському сателітові.

СЕНАТОР-РЕСПУБЛІКАНЕЦЬ Джессі Гелмс сказав на переслуханнях у сенатській підкомісії у справах Західньої півкулі, що двоюрідний брат президента Мехіко і керівник відділу боротьби з наркотиками міністерства справедливости Мехіко замішані в контрабанді наркотиків. Потім сенатор попросив Джана Ґевіна, який до недавнього часу займав пост амбасадора ЗСА в Мехіко, підтвердити його слова. „Я не можу коментувати ці обвинувачення,бо не маю права розголошувати секретні відомости", — сказав Дж. Ґевін. Білий Дім не хоче виносити на широке обговорення справу про зв'язки урядових чиновників Мехіко з контрабандою наркотиків, щоб не ускладнювати американсько-мехіканських відносин.

XIII ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЗУАДК ПРОХОДИЛИ ПІД ЗНАКОМ ГРОМАДСЬКОГО КОМПРОМІСУ

Філядельфія (І. Сокільний). — В суботу, 7-го червня 1986 року відбулися XIII Загальні збори ЗУАДК-у в приміщеннях УСО „Тризуб"

Збори відкрив д-р Олександер Білик, президент ЗУАДК-у, в 11-ій год. перед полуднем, та згідно зі статутом проводив ними цілий час. На заклик д-ра О.Білика приявні делеґати вшанували однохвилинною мовчанкою померлих, українських політв'язнів і численні жертви Чорнобильської катастрофи в Україні.

До рахункової комісії предсідник зборів покликав: І. Криха та П. Ґенґала. Порядок нарад, запропонований Екзекутивою, Загальні Збори одобрили й тоді приступлено до вибору наступних ділових комісій: верифікаційну комісію одноголосно вибрано в такому складі: М. Кавка — голова, мґр В. Колінко — містоголова, інж. М. Борецький — секретар і М. Баранецький — член. Статутову комісію, яка вже понад один рік працювала над змінами статуту, одноголосно затверджено в складі: д-р А. Лозинський — голова, д-р Б. Гнатюк — містоголова, д-р І. Скальчук — секретар, д-р М. Ценко та С. Букшована — члени. Номінаційну комісію одноголосно вибрано (при двох здержаних голосах) в складі: д-р Б. Гнатюк — голова, Ст. Букшована — містоголова, д-р І. Скальчук — секретар, та представники 4-ох братських установ: П. Тарнавський — УНС, інж. І. Смолій СУК „Провидіння" та Б. Мороз — УНП. Резолюційну комісію одноголосно вибрано в складі: Я. Куліш, О. Татомир, М. Рудий, Р. Поттер і Б. Скорупська.

До верифікації протоколу попередніх Заг. зборів покликано: С. Вовчак, М. Нич і І. Крих.

Звітування розпочав президент ЗУАДК-у д-р О. Білик. Звіт охоплював трирічну каденцію, що в ній переорганізовано та упрощено діловодство ЗУАДК-у, ульоковано фонди на високовідсоткових інвестиціях, придбано компютер, подарунок мґра Дж. Кіндрачука, закуплено копіювальну машину.

ЗУАДК був у постійному зв'язку з міжнародними харитативними організаціями: Високий Комісар для іміґрації в Женеві, „КАРЕ", Американський Червоний Хрест, Міжнародний Червоний Хрест і Ейдженси фор Інтернешенел Девелопмент при Державному департаменті ЗСА. Скріплено зв'язок зі Світовою Радою Суспільної Служби СКВУ і з етнічними харитативними організаціями.

Переорганізовано теж допомогову референтуру ЗУАДК-у та її праця стала більше успішною й продуктивною. Комісія допомоги політв'язням провела дуже велику працю, завдяки її енерґійному голові інж. М. Борецькому.

Земельний Фонд ЗУАДК-у для Бразилії розпочав свою діяльність в Прудентопільській окрузі, Парана, закупивше землю для майже 40 українських родин. Ці родини стали господарями на своїх власних господарствах. ЗУАДК переслав досі до Громадського Комітету Земельного Фонду ЗУАДК-у 55.000 дол. Нові пожертви дальше будуть пересилані до Бразилії. В найближчому часі плянується відбути розмову в бразилійській амбасаді у Вашінґтоні.

Багато труду вложено для призбирання конечної документації (понад 50 документів) для перереєстрації ЗУАДК-у в Аґенції для Міжнародного Розвитку при Державному департаменті.

Европейське Представництво ЗУАДК-у в Мюнхені та представники ЗУАДК-у у Відні працюють задовільно.

Черговим звітодавцем був д-р І. Скальчук — екзекутивний директор ЗУАДК-у. Про свою працю, як голови Ювілейного Комітету для відзначення 40-річної праці ЗУАДК-у в 1984 р. звітував вже на Раді Директорів в 1985 р. і тому тепер тільки передав обширний письмовий звіт секретаріятові Заг. зборів, як прилогу.

ЗУАДК утратив свій статус зареєстрованого члена „Ейдженси фор Інтернешенел Девелопмент" при Державному департаменті в 1976 р., коли д-р В. Ґалан, тодішній президент, був поважно хворий. Від 1979 р., по сьогоднішній день, ЗУАДК робив старання, щоб свій статус відвоювати. Їздили делеґації до Державного департаменту, були заанґажовані три адвокатські канцелярії та федеральний сенатор Р. Швайкер. Багато листів, багато

(Закінчення на стор. 3)

ХРАМОВЕ СВЯТО І ПІКНІК В ҐЛЕН СПЕЙ

Ґлен Спей, Н. Й. — Парафіяльний уряд української православної церкви свв. Петра і Павла, і сестрицтво влаштовують Храмове свято і пікнік, які відбудуться в неділю, 13-го липня ц.р. тут на площі Оселі Українського Братського Союзу „Верховина". Божественна Літургія почнеться о год. 10-ій ранку, а пікнік о год. 12-ій вполудне. На випадок дощу пікнік відбудеться у великій залі на „Верховині".

АЛЬМАНАХ НА 1987 РІК

Уже почалася підготова Альманаха УНС на 1987 рік. Редакція прийматиме матеріяли в українській і англійській мовах до 21-го липня 1986 року.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Використати літо на читання книжок

Наша шкільна дітвора і молодь якраз вже тиждень на літніх вакаціях. Багато чого цікавого, мудрого й хосенного можна вчинити й зробити протягом, як-не-як довгих, двох з половиною місяців, після яких задзвонить дзвінок, закликаючи дітей — менших і більших — до відновлених шкільних авдиторій.

Звичайно протягом літа наголошується зайняття, забави та спорт надворі, на свіжому повітрі, бож треба дбати про здоров'я, про те, щоб набиратися сил для наступного шкільного року. Але буде в наших дітей і підлітків також багато часу змарнованого — і для здоров'я фізичного і для здоров'я психічного — при екрані телевізій, на огляданні більш або менш безглуздих фільмів та програм з надміром вживання брутальної сили, з задурма нюючою крикливою металевою музикою та іншими програмами, що не дають нічого ні уму ні серцю, як каже примовка, але, які як наркотики, спіртні напої чи ґазардова картярська та інша гра, беруть всеціло в полон молоду й недосвідчену жертву, щоб не випустити її зі своїх ціпких обіймів.

Є, проте, розвага, інше зайняття — з користю, якої не можна переоцінити. Це читання книжок взагалі, а українських книжок зокрема. І це не „побожне бажання". Від дорослих вдома, від батьків чи дідів, залежить дуже багато, щоб заохотити своїх нащадків взяти в руки українську книжку і не спорадично, а на систематичній базі.

Як це зробити?

Учителі по школах українознавства, як і по школах звичайних, американських, знають, що більшість школярів таки читають літературу, якщо таке приписане згори. Тому роздають відповідну листу з книжками, визначеними для прочитання влітку, на вакаціях. Треба припильнувати, чи така листа є в нашого сина чи доньки, і зробити так, щоб ця листа-список не залежалася. Якщо такого списку нема, запитати учителів українознавства, чому нема, і які книжки учителі рекомендують читати. Можна і самим батькам визначити лектуру для читання, адже ми колишня політична еміґрація і читати вміємо і любимо! Не треба боятися заохочувати дітей і прозьбою і грозьбою, як то говориться. В деяких випадках дуже помагає невелика заохота навіть малою заплатою, грішми. Занемо з популярної педагогічної літератури, що в деяких випадках плата за сторінку, прочитану вголос (бо як інакше перевірити процес читання?), так допомагає, що згодом по двох-трьох книжках вже треба платити, щоб наше чадо забагато не читало...Це рідкісні випадки, але мати й батько на місці бачать, яка заохота найкраще веде до мети.

Важливе місце в програмі читання посідає читання віршів, поезії. Мова йде про може й занадто складну змістом поезію — нашу клясику. Читання вголос римованих творів навчить учнів вірно ставити наголоси в словах, які вони чують вперше, або чують рідко. І так дитина чи підліток, юнак і юначка навчаються правильної вимови і правильних наголосів. Ця поезія для науки правильної вимови мусить бути традиційна, не „модерна", бо „музику" вірша, його „мелодію" треба мати наявну, так як вона є в поезії всіх поетів минулого століття; а і в цьому — модерному — віці нормального віршування дотримувалися і неокласики в Україні, і „вісниківці" на еміґрації, і дотримуються шестидесятники та семидесятники в Україні, та багато інших сучасних поетів навіть тут, у супер-змодернізованому нашому житті, на поселеннях.

Читання вголос віршів для того, щоб наламувався молодий язик до вірних наголосів, до вірних складних слів і висловів, наближає мову українську до такого читаючого і робить її чимось рідним і щодня більше й більше зрозумілим... і нарешті — конечним, необхідним.

ЧЛЕН ПАЛАТИ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ республіканець з Каліфорнії Роберт Дорнан, який прибув у Дамаск, зустрівся з президентом Сирії Гафезом Ассадом і вручив йому листа, підписаного 247 конгресменами. В листі міститься просьба допомогти в справі звільнення п'ятьох американських закладників, захоплених у Ливані. Поїздка Р. Дорнана оплачена із спеціяльного фонду Конгресу.

Михайло Кучер

ЧОМУ СВЄТЛАНА АЛІЛУЄВА ПОВЕРНУЛАСЯ ДО АМЕРИКИ?

Шістнадцятого квітня 1986 року Алілуєва, дочка Сталіна, повернулася з СССР до Америки. Вона перший раз втікла з СССР 1967 року, в ЗСА одружилася і тут народила американську дочку Ольгу Пітерс. Тепер Алілуєва на Заході живе під прізвищем Лана Пітерс. Людей цікавить нормальне питання, чому Алілуєва вирішила нагло залишити Великобританію і повернутися в СССР, хоч за свого перебування в ЗСА гостро критикувала совєтський устрій.

Алілуєва твердить, що рішення повернутися до СССР не виникло нагло і неумотивовано. Вона жила на Заході 17 років. Перед її втечою із СССР життя на Заході видавалось їй чудовим; вона нічого не знала про західній спосіб життя у вільному плюралістичному суспільстві. Опинившись на Заході, Алілуєва хутко розчарувалась і мусіла переорієнтуватись, стати толерантною до чужих поглядів, що було нелегко. Крім того Алілуєва втратила зв'язок із сином і дочкою з першого подружжя. Брак контакту тривав 15 років. Це був нелегкий час.

Чотири роки тому Алілуєва з дочкою виїхала до Англії, де життя стало більш тяжким і нестерпним як у ЗСА. В Англії Алілуєва почувала себе абсолютно чужою. Такого почуття ніколи воне не мала в Америці. Тоді прийшли листи від сина і телефони. Це викликало велику радість і бажання повернутися до СССР, побачити дітей і внуків. Повернення до СССР не було пов'язане з політикою. Алілуєва пішла до совєтської амбасади у Лондоні і вислала листа до міністерства внутрішніх справ Англії та до Департаменту Стейту ЗСА з повідомленням про мотиви повернення до СССР; вони, мовляв, зовсім не політичного характеру.

Навіть тоді, коли Алілуєва отримала дозвіл совєтського уряду на повернення, — то до останньої хвилини вагалася. Дочка Ольга Пітерс до СССР їхати не хотіла. Совєтська амбасада вимагала швидкого повернення. Повернувшись до Москви, Алілуєва не могла конкретно схарактеризувати свої враження і почування. Два дні мусіла жити в совєтській амбасаді в Атенах. Чекала на літак аерофльоти. Із здивованням помітила, що їй трудно говорити російською мовою. Дочка була нещасна. На летовищі Алілуєву зустріли офіційні посланці, мовчазні і напружені.

Москва здалася їй чужим незнайомим містом. Із сином вона зустрілася в готелі. Турбувало її питання, як син зустріне свою американську молодшу сестру. Син змінився фізично і ментально. Онук не знав, що має сказати бабуні. Панувала тяжка напружена мовчанка. Помітила Світлана, що син і його дружина себе не люблять. Обоє пили багато горілки. Розмова мала довгі неприємні павзи. Ніхто не цікавився життям Алілуєвої на Заході.

Совєтський уряд вимагав, щоб Алілуєва почала заходи для повернення їй совєтського громадянства. Уряд вимагав, щоб Ольга Пітерс також прийняла совєтське громадянство.

Досить несподівано Алілуєва переїхала з Москви до Грузії. На потіху дочці, мати сказала Ользі, що Ґрузія — ніби Каліфорнія. Але несподівано Грузія була під снігом.

У Москві Алілуєва з дочкою мешкали в готелі і бували, де хотіли. Не так у Грузії. Тодішній „шеф партії" Шеварднадзе поселив Алілуєву з дочкою поза містом Тбілісі. До міста вони могли дістатися тільки урядовим автом з шофером. Тоді зараз за ними їхало інше авто з місцевим каґебістом. Алілуєва хотіла сама з дочкою походити Тіфлісом, оповісти їй про предків. Того не сталося. Вона годинами сиділа за столами бенкетів і слухали нещирі напружені промови. Гості були напружені так, як і в Москві.

В Грузії Алілуєва почувалася жахливо. Всюди на неї дивилися „зорко", неможливо пильно. В очах було здивовання. Правда, Москва до Алілуєвої була байдужа, Тбілісі — ні. Трохи легше було дочці Ользі, яка до всіх усміхалася „широко по-американськи", її легко прийняли за свою. Алілуєва для всіх була таємницею, загадкою, чому повернулася після сімнадцяти років.

В Грузії молоді дівчата на шиї носять хрестики, на це ніхто не звертає уваги. Молодь також ходить до церкви. Інакше в Москві. Дочка Ольга на шиї також мала хрестик.

У Москві Алілуєва мешкала безкоштовно в доброму готелі і мала доступ до закритих крамниць для номенклятури. В Грузії була під пильнкм доглядом КҐБ. Врешті їй дали люксусову „дачу" за містом. Алілуєва хотіла сама ходити на ринок і вибирати собі до смаку обочі. Влада їй того не дозволила. Місцева номенклятура боялась запрошувати Алілуєву до себе на відвідини. Якщо запрошувала, то тільки до готелів або до ресторанів. Також Алілуєва не могла сама подорожувати Грузією. Більшість часу сама сиділа з дочкою на „дачі".

Алілуєву вразили зміни побутового характеру в СССР. За життя Сталіна

(Закінчення на стор. 3)

Михайло Ільків

АВТОМАТИЗАЦІЯ — ЗАСІБ ДО ВИРІШУВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОБЛЕМ

Здобутки технології, що сьогодні широко застосовуються в щоденній праці людини, є помічним засобом у вирішуванні економічних проблем. Економісти-дослідники різних господарських ділянок, знайшли велику поміч в автоматизації праці. Справа в тому, що кібернетичні здобутки своєчасно, себто з хвилиною, коли компютор одержує певні дані, — його показники змінюються одночасно. Така скора і точна інформація для дослідників проблем є великою вартістю. Топологічні показники машини можуть бути — цифри, криві лінії чи інші геометричні фігури-знаки. Вони допомагають вирішувати проблеми торговельних ринків, попиту, подачі, витрат на виробництво поодиноких родів продукту та різних інших господарських проблем, залежно від потреб і наставлення автомату. Автоматизованою методою реєструється також рух на біржах. З огляду на актуальність цієї промислової ділянки, слід обговорити деякі економічні справи.

Одним із завдань автоматизованої методи було визначити реакцію на зміну торговельного балянсу ЗСА у відношенні до зниженої вартости доляра на закордонних ринках. Оборот міжнародної торгівлі автоматично реєструється. Доляр, цінність якого значно зросла в минулих роках, причинився до великого торговельного дефіциту через високі ціни на вироби ЗСА. Сьогодні зниження доляра на приблизно 25 відсотків у відношенні до закордонних грошей повинно б ситуацію в міжнародній торгівлі змінити на користь ЗСА. Якщо б так сталося, то це збільшило б продукцію деяких виробів. Причиною до того могло б бути те, що закордонні продуценти напевно підвищать ціни на свої вироби у зв'язку з підвищенням вартости їхніх грошей до доляра. Якщо так станеться, тоді продукт ЗСА був би більш конкуренційним.

На перший погляд ситуація почала знаходити своє оправдання. Одначе так до кінця не сталося: дефіцит зростає, замість зменшуватися. Цей стан існує тому, що через зниження доляра ціни на імпортові товари зросли скорше як попит. Але по якомусь часі вищі ціни на імпорт знизяться. Це саме відноситься і до експорту, який не збільшився, не зважаючи на зниження вартости доляра. В час, коли нові контракти будуть підписуватися, тоді різниця цін повинна б бути віддзеркалена і експорт повинен би підвищитися. Якщо експорт збільшиться, а імпорт зменшиться, тоді та різниця мусіла б зменшити торговельний дефіцит.

Іншою дослідною проблемою є визначення ставки заробітних платень в пропорції до безробіття. У висліді досліду стверджено, що як безробіття низьке, то відсоток заробітків має тенденцію підвищуватися. І навпаки, як безробіття високе, відсоток заробітків знижується. Це зрозуміле, тому що як мале безробіття, робітники є в ліпшій позиції вимагати підвишки платні, ніж в часі більшого безробіття.

Напевно все ще не забулося, як на сторінках преси ЗСА дискутувалася справа зменшення безробіття коштом інфляції, себто збільшенням капіталу в обороті. Ідея — себто зменшення інфляції — перемогла. Це зменшило безробіття та взагалі устабілізувало проблеми народного господарства країни. Отже, відношення поміж інфляцією і безробіттям затратилося. Уздоровлення господарки перемогло. Як довго господарський розвиток триватиме — не знати, але покищо господарка має добрий напрям. В цьому питанні автоматизована метода була також допоміжною в остаточному рішенні.

Не менш важною проблемою до вирішення було визначення висоти плати податків. Є дві тарифи до оподаткування: перша, що рівняється „зеро", і друга — „100" відсотків заробітної платні. Якщо ставка податку виносить 100 вісотків, то це знижує продукцію, і уряд не має жодної користи. Робітники не хочуть працювати через те, що плоди їхньої праці конфіскує уряд. Соціялістичні державні устрої через те занепадають. З другого боку, коли податки рівняються „зеро", тоді уряд немає нічого з того, а робітники користають 100 відсотків. В обидвох ситуаціях компроміс необхідний.

З того висновок, що оскільки урядові податки будуть більші „зера" і менші „100" відсотків, тоді уряд матиме певну користь з того. Отже високі податки причиняються до зменшення продукції і зменшення вплат податків, і навпаки, менші податки збільшують продукцію і заохочують працюючих до сплати податків. З-поміж тих двох автоматизованих показників середина, що також може вагатися в одну чи другу сторону, є найбільш практичною розв'язкою проблеми. І це мабуть маємо сьогодні в економіці ЗСА. Не збільшенням податків, але продукційністю і затрудненням робітників зменшити дефіцит. В різних ситуаціях технологічні винаходи помагають людині досить точно і прискорено розв'язувати складні життєві проблеми.

Д.Б. Чопик

УНІКАЛЬНЕ ЛИСТУВАННЯ З КИЯНИНОМ

„200 листів Б. Антоненка-Давидовича" з передмовою та примітками Дмитра Чуба (В-во „Ластівка", Мельборн 1986) — це унікальне явище на нашому закордоні. Загальна думка про листування з людьми в Україні є така, що листи там влада контролює і перечитує, тому нічого особисто цікавого чи інформативного туди не можна писати ні нам їм, ні їм нам. Наш відомий письменник з Австралії Дм. Нитченко-Чуб показав, що з цього правила можуть бути винятки. Будучи професійно знайомим зі св.п. Б. Антоненком-Давидовичем ще в 30-их роках (до часу його арешту й заслання в 1935-му році), Дмитро, дізнавшись про повернення Антоненка-Давидовича із понад 20-річного заслання в Україну, післав йому свій „Український правописний словник" і в цей спосіб нав'язав з ним листування. Про це Чуб пише так: „Після війни я вже опинився в далекій Австралії, але, щоб мати уяву, що робиться на літературному полі в Україні, я систематично купував 'Літературну Україну'. Після смерти Сталіна почалася реабілітація частини письменників, але про Антоненка-Давидовича далі не було вістки. Аж десь через кілька років випадково я побачив у „Літературній Україні" статтю Бориса Дмитровича на мовну тему. Пізніше я здибав і в журналі „Україна" його мовні поради. Це була для мене велика радість і я став мріяти, як би нав'язати листування. Ще в 1958 році вийшов з друку мій „Український правописний словник", і 14 травня 1968 р. я вислав йому свій словник на адресу 'Літературної України', не маючи виликої надії, що він дійде до нього. Аж ось за два з гаком місяці, 29-го липня 1968 року, я одержав від нього коротенького листа. Як і я, так і він спершу писав, не подаючи жодних ознак, що ми були колись у приязних взаєминах. Він писав: „Вельмишановний Добродію! Ваш 'Український православний словник' я одержав, за що складаю Вам щиру подяку. Радий, що Ви, далеко від рідної замлі, дбаєте про культуру своєї мови"...

Після цього листа кореспонденція між обома письменниками продовжувалась безперебійно 16 років. Зібрано з цього 200 листів письменника з Києва. Їхнє листування і взаємопоміч продовжувались навіть тоді, коли в „Літературній Україні" (1970), після неґативної рецензії на книжку Антоненка-Давидовича „Як ми говоримо" появилась погромна стаття під назвою „В ролі жебрака". В ній висміювали Антоненка-Давидовича за те, що він, маючи пенсію, діставав і приймав пакунки з-за кордону.

Короспонденція поміж Дм. Чубом і А.-Давидовичом продовжувалась і тоді, коли „власті" забрали від письменника його машинку до писання, а від руки писати йому було важко, бо руки тряслись. Тоді Дм. Чуб вислав другові через посилкову фірму машинку зі Заходу. Її не прийняли, бо „заборонено" ввозити друкарські машинки, але тоді влада повернула А.-Давидовичеві його стару машинку до писання. Спілкування між авторами навіть поширилось на родинні гостювання. Дочка і внуки Дм. Чуба, кожне окремо, відвідували А.-Давидовича в Києві, а його брат Іван і небога з Гайдельберзького університету, Ольга Фоґельзанґ, контактувались із Чубами-Нитченками.

В опублікованому листуванні порушується цілий ряд надзвичайно цікавих справ про мовні питання, як також і про особисті: Антоненко-Давидович, наприклад пише про подорож по Україні та згадує при цьому різні епізоди з минулого, як ось свою мандрівку на ровері в 1933 р. з покійними Підмогильним, Тенетою та Іваном Лозов'яґою (Косинкою та Багряним), та свою зустріч (зі знімкою) із своїм побратимом, останнім Усусусом з Коломиї, Петром Кузиком.

Збірка листів видатного письменника Бориса Антоненка-Давидовича, який вже помер у Києві в 1984 році, — це епістолярний твір епохального значення для української культури. Йому немає рівного у нас на еміґрації. Ці листи — це автентичні документи про цілу епоху за останнє 30-річчя підсовєтського життя нашої інтеліґенції. Ця книжка вже є в розпродажі в наших книгарнях, але, на випадок випродажі, замовлення можна слати до видавництва: „Ластівка", 36 Percy St., Newport, Vic. 3015, Australia.

ВЕРХОВНИЙ СУД П'ЯТИ ГОЛОСАМИ до чотирьох підтвердив рішення суду в стейті Джорджія, що немає права, яке б обороняло приватні зносини поміж гомосексуалістами. Відклик до Верховного Суду зробили гомосексуалісти з Джорджії, де суд признав злочином деякі сексуальні акти поміж однаковим полом.

НА ПОЛУДНЕВОМУ СХОДІ і півдні ЗСА цього року стверджено найбільший зріст випадків скаження від 40 років. Уряд здоров'я в повіті Йорк, Пенсильванії зареєстрував вже в цьому році 87 випадків скаження в порівнянні із 14 випадками минулого року в цілому стейті.

Марічка

ПОЗНАЙОМТЕСЬ З УКРАЇНСЬКИМ ГАНТЕРОМ

II.

Ви ідете, минаєте на горбі гомінку козячу фарму, і перед вами мотель „Марічка"; перед мотелем одна-дві автомашини. Колись було і тут завізно, дарма що від початку її існування часто літали поміж вакаційниками незичливі і неправдиві чутки, що, мовляв — в „Марічці" зависокі ціни... На ділі ж „Марічка" вилазила із власної шкіри, щоб вгодити гостям! Тоді на овиді рисувалося майбутнє...А доля обманула...і Марічка байдужо замітає та обмітає свій мотель, начеб хотіла вимести рештки свого кострубатого життя. Як що було б це під полудне, ви могли б бачити на лежаку вірну „Марічці" щорічно вакаційну гостю пані Олю Мороз; д-р Роман після щасливого виграшу у карти (цілих 57 центів!) ще досипляє смачно. До пані Олі ніхто не має доступу в час її соняшних купелів, хіба вовчур Бурт або Тай, що терпеливо вичікує, коли зможе бодай лизнути руку „теті Олі" за баньку смачного „Алпо". Усіма люблену, дотепну пані Олю розривають літники. — Пані Олю, телефон! — „Нема мене вдома!, Виїхала! Вкрали мене! — кажіть, що хочете!" Телефон раз-у-раз дирчить, печеня смалиться, Марічка бігає, і терпець вривається. — Чи можна просити паню Олю Мороз?" — Нема пані Олі дома! — А де-ж? — Виїхала! — суворо каже вже Марічка і вішає слухавку. На хвилю телефон завмирає, а Гантером трясе новий буревій.

Проминувши „Марічку", направо перед відновленим мостом, над кручею притулилася хатка п-ва Темницьких. Обновляли її самі малі ще їхні три хлопчики-пластуни, і вона напевно залишиться для них назавжди цінною, байдуже — на яких становищах будуть вони в житті.

Ви не затримуєтесь, їдьте, бо тільки проїхавши міст, ви у серці Гантеру: повернувши направо, ви, може, побачили б на ґанку відновленої хати Софію Ґоть, вдову по Маркіянові.

А зараз по сусідству — гуцул Яр. Вижницький, пострах всіх гантерських грибарів, які, хоч і як підглядають, та даремно. Кажуть, що „збори" грибів починає він вже по півночі і сильно береже таємниці грибових полос. Проздарив би може головному Козакові в надії, що Еко може забуде або згубить, переходячи річку, свої окуляри. А якщо й ні, то напевно не запам'ятає крутих доріг до грибовищ. До ваших вух долинули б голосно скарги його та його гуцулки-Марійки на величезного кудлатого Бриська, коли обчісують його з реп'яхів та всякого лісового непотрібу.

— І де ти так забрьохався як та собака, ти, лайдаку один!?" — сердито виговорює Славко мокрого Бриська, що терпеливо зносить усі дошкульні епітети свого пана, вичікуючи кінця.

А за Вижницькими, „за перелазом" на порозі своєї хати, або на лавці під деревом ви могли б побачити колишнього учителя С. Салика, як прибиває на дошку випхану білку чи борсучка, і теж наказує своєму Терикові: „Чуєш, Терику, як лають Бриська? — і ти не волочися по лісах, бо буде зле! Терик дуже уважно відгавкує і всім своїм собачим серцем, мабуть, прирікає слухатися.

Варт би заглянути всередину чистенько втриманих кімнат: по стінах „плигають" випхані білки, бурундуки та інші малі звірки; з високої шафи на все ворожо дивиться наїжений великий їжак; пара симпатичних єнотів „щось дромивають". А там витріщився на вас окатий пугач; всюди чистенько, прибрано вишивками, картинами і, де лиш є вільне місце на стіні — там „стрибають" по гілках різні пташки, навіть манюсенький колібрі як живий висотує з квітки нектар.

Привітний, незмірно чемний пан Степан гостям дуже радий; але вам спішно, бо ще є багато чого оглядати: завертаєте знову наліво, лишаючи зараз же за Саликом усю в квітах оселю панства Стецівих; ще далі, за закрутом стоїть обвішана пташиними хатками та квітами хата панства Вербинців.

Ще варт підїхати трохи вище і поглянути на гостинну хату п-ва Буків; пані Катруся порпається біля нових квітів чи деревець. Якщо побачить знайомих, то тоді треба зайти в хату і засісти за стіл. Пан Андрій — наш працьовитий і відданий ідеї Патріярхату і громаді, обділив би приятеля пахучим свіжим медом.

А коли їхати ще вище і повернути наліво, то тут стоїть пансіон колишніх власників Лопатинських. На жаль, не має вже чого туди їхати. Не вийде назустріч як колись і не запросить у вітальню улюбленець всього Гантеру Юрій Лопатинський, полковник УПА. Покликав його Господь у кращий світ, до його друзів...А недалеко пансіону стоїть вже нова хата вдови по покійному пані Анки.

Але повернімо таки вдолину, до серця українського Гантеру. Хоч, доїхавши, і тут посумуєте, глянувши на гамірну і веселу колись „Кобзярівку-Ксеню". Тепер і тут не те, що було, бо нестало одного дня її господаря Володимира.

Оля Кобзяр великими зусилями пробує тримати у „формі" свою „Ксеню", яку рік-річно влітку прикрашують своїми картинами всі Козаки. І хоч один з них набув вже і свою власну домівку в Гантері, головний отаман — Еко — Едавард Козак — не покидає „Ксені".

„Карпати" і наша церковця ваблять усіх „недобитків" Другої світової війни. Стягаються сюди тоді і тепер з усіх усюдів, зустрічаються, радіють, іноді ледве пізнаючи себе, і кінця нема дивуванню: як то всі добре тримаються і ні дрібки не позмінялися!

Гріються на каменях річки Скогері на сонці і мріють-плянують визволяти Україну...

До Гантеру прибула із заслання Ляся Любович-Старосольська і талановито „Розказала нам про Казахстан".

Тут сеньйор-журналіст ред. Іван Кедрин-Рудницький ще й досі дивує всіх напрочуд мудрими і здоровими думками у своїх доповідях, і тішить нас добірники й культурними дотепами.

А там прийде з „Марічки" на „розвід" (як вона каже!) жартунка Оля Мороз, обкине генеральським оком всю залю, сипне як з рукава щораз новими дотепами, або тут то там причепить комусь „латку", і вся заля заллється веселим сміхом.

Продовження буде.

ВИХОВНА КОМІСІЯ СФУЖО ПРОГОЛОШУЄ КОНКУРС СЛОВА Й МАЛЮНКУ

для молоді шкільного віку з нагоди Тисячоліття Християнства в Україні.

Слово — рід твору вибирає учасник/ця: нарис, оповідання, поезія і т.п.

Малюнок — може бути виконаний олівцем, пером, кольорами тощо.

Тема — Тисячоліття християнства в Україні очима змагуна.

Кожний учасник може брати участь в одній або обидвох категоріях (слово і малюнок)

I. Категорія 1-ша — Слово, років 11 і нижче.
Категорія 2-га — Слово, років 12-15.

II. Категорія 1-ша — Малюнок, років 11 і нижче
Категорія 2-га — Малюнок, років 12-15.

Реченець конкурсу закінчується 31-го березня 1987 року. Нагороди призначені трьом першунам у кожній категорії з кожної країни поселення. Значить, що діти-учасники з одної країни можуть здобути 12 нагород.

Нагороджені праці будуть показані на виставці під час У Конґресу СФУЖО в жовтні 1987 року в Торонто.

Учасники Конкурсу присилають свої твори особисто, або збірно (напр. Рідні Школи, молодіжні організації), підписані псевдонімами; до кожного твору треба додати окрему запечатану коверту, в якій має бути ім'я і прізвище та адреса автора даного твору на адресу: Konkurs, 50 Delaware Ave, Toronto, Ont., M6H 2S7, Canada.

Виховна Комісія СФУЖО заохочує нашу молодь у вільному світі взяти участь у конкурсі. Також просить батьків, учителів, проводи організацій, заохочувати дітей брати участь у конкурсі.

XIII Загальні збори...

(Закінчення зі стор. 1)

інтервенцій зроблено, але це все досі було без успіху. Останньо накладом великого труду зложено в Агенції всю вимагану документацію (50 документів), включно зі статутом і чартером ЗУАДК-у. Про хід справи у Вашінгтоні ЗУАДК буде своєчасно інформувати українську громаду.

Д-р Б. Гнатюк — скарбник, передав делегатам фінансовий звіт, приготований за три роки. Загальний прихід виносив: 373,008.51 дол., а загальний розхід був: 286,466.25 дол. Адміністративні видатки включно з удержанням домівки ЗУАДК-у та Европейського Представництва виносили: 41,094.83 дол., тобто 11 відсотків від загального приходу.

Всіх пачок вислано: 1,198: Бразилія — 458, Польща — 696 та інші країни — 44. Поштові оплати за пачки виносили: 59,376.75 дол. Коли взяти до уваги, що кожна висилана пачка мала вартісь біля 300 дол., то вартість пачок виносила понад 50,000 дол., а разом з поштовими оплатами понад 410,000.00 дол. Коли до цього додати грошові допомоги виплачені до різних країн, включно зі Земельним Фондом ЗУАДК-у для Бразилії, то всі допомоги ЗУАДК-у за три роки перейдуть суму 0,5 млн. дол і вся ця допомога була зложена українською жертвенною громадою грішми, одягом і взуттям.

Проф. О. Татомир звітував за секретаріят, цебто за ту частину праці, що була йому приділена. Екзекутива відбула 42 засідання, а Рада Директорів 3 наради. Секретар списував протоколи із засідань Екзекутиви і Ради Директорів та вів переписку з Бразилією.

Подавав теж до преси інформації про діяльність ЗУАДК-у. Виготовив понад 100 статтей, повідомлень і звітів, що їх своєчасно містили наші щоденники. Треба було писати про повінь, яка навістила Бразилію і нанесла багато шкоди нашим хліборобам, про масову втечу молодих українців з Польщі, щоб зорганізувати їм допомогу та забезпечити переселення їх майже поголовно до Канади і про Земельний Фонд ЗУАДК-у для Бразилії.

О. Татомир допоміг зорганізувати відділи ЗУАДК-у в Трентоні (голова: А. Галайдіда) та в Піттсбурґу (голова: інж. М. Комічак). Трентон зібрав на ЗУАДК 3,000 дол., 450 пачок уживаного одягу і 100 нового одягу для новоприбулих, а Піттсбурґ прислав 6,000 дол. від Слухачів Української Радіової Програми.

М. Кавка звітував за секретаріят, який був йому приділений. Він провадив листування з допомоговими організаціями, секретарював у комісії допомоги політв'язням і в комісії допомоговій. Йому було доручено мистецьке оформлення святкувань 40-річчя ЗУАДК-у, що він і виконав. Рівнож він написав листи до всіх членів ЗУАДК-у про Загальні збори. При кінці свого звіту прочитав короткий привіт-телеграму від мгра А. Мельника, керівника Европейського Представництва ЗУАДК-у, й довший лист від УЦДОА з Відня, Австрія.

Після цього він зачитав теж звіт верифікаційної комісії. У Заг. зборах брали участь 55 делеґатів з 93 голосами, 25 членів Ради Директорів і 4 члени Контрольної Комісії. Разом 85 осіб зі 123 голосами.

Д-р М. Ценко звітував як голова допомогової комісії, яка в першу чергу організувала допомогу до країн Південної Америки, та про ефективну допомогу братам у Польщі. Треба багато більше попрацювати, щоб нав'язати зв'язки з Юґославією та Пряшівщиною.

В найближчому часі референт хоче відвідати Польщу щоб основніше познайомитися з тамошніми потребами наших братів.

Інж. М. Борецький звітував за комісію допомоги політв'язням. Комісія посилено працювала. Зладила понад 400 картотек політв'язнів, де зібрані про них біографічні дані. Ці біографії були друковані в „Америці", „Свободі" і „Національній Трибуні". Інж. М. Борецький був теж містоголовою допомогової комісії, яка в останньому році провадила дуже інтенсивну працю.

На цьому закінчено звіти членів Екзекутиви які тільки тривали 81 хвилину, бо були дуже сконденсовані.

Пані С. Вовчак поставила внесок від верифікаційної комісії для прийняття протоколу попередніх Заг. зборів. Присутні прийняли протокол секретаря О. Татомира, написаний дуже точно і докладно та зложили йому за те подяку.

Дальше пані С. Вовчак, як голова Контрольної Комісії, попросила інж. М. Нича прочитати протокол Контрольної Комісії із переведеної провірки. Секретар ствердив, що Контрольна Комісія провела 3 провірки в біжучій каденції, а він прочитає тільки звіт з останньої провірки, бо попередні звіти були зачитані на річних нарадах Ради Директорів. Секретар Контрольної Комісії поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій Екзекутиві з признанням та подякою за взірцеве ведення діловодства.

Д-р О. Білик покликав ще до слова гостя з далекої Бразилії, голову Громадського комітету Земельного Фонду ЗУАДК-у для Бразилії в Прудентополі, Парана, о. П. Бальцара, ЧСВВ. Отець П. Бальцар передав Заг. зборам привіт від Кир Єфрема Кривого та від Бразилійської Української Репрезентації, яка тісно співпрацює із Громадським Комітетом Земельного Фонду ЗУАДК-у. Досі цей Комітет закупив 13 обшарів землі, величиною від 13 до 109 гектарів, та на цій землі зумів примістити 39 селянських родин із 183 дітьми. Землю передано селянам під умовою, що вони не можуть її продати, а коли б зайшла дійсна потреба, то тільки Земельному Комітетові.

Громадський Комітет Земельного Фонду ЗУАДК-у для Бразилії в Прудентополі, Парана, був урядово затверджений 18-го квітня 1986 р. Цьому комітетові треба щонайменше п'ять років посиленої допомоги з Америки від 50,000 до 70, 000 дол. річно, щоб він міг стати самостійно до продовжування закупу землі для українських без-та малоземельних селян в Бразилії. Зараз Комітет має 57 нових аплікацій на позики для закупу землі. Досі Комітет видав на закуп землі — 283 га — 55,853.00 дол. Потреби в Бразилії такі: потреба фахової рільничої школи, фахових рільничих курсів, кредитової кооперативи, а зокрема існує потреба організувати земельні комітети в інших місцевостях. Треба конечно зорганізувати подорож представника ЗУАДК-у до Бразилії, щоб він на місці простудіював усі можливості як найкориснішої допомоги. Треба з жалем відмітити, що в українських професіоналів у Бразилії є дуже мала охота та воля допомагати потребуючим братам в Бразилії.

До дискусії над звітами зголосилися: Д. Ткачук, Р. Поттер, інж. Б. Качор, М. Ковальчин, М. Бак-Бойчук, Ю. Ковальчик, В. Яців, д-р М. Роговський, С. Букшована, В. Мазур, інж. Суховерський, мгр В. Винницький.

Дискутанти порушили багато справ із діяльности ЗУАДК-у, а це допомогу потребуючим в Арґентині, Польщі, Чехо-Словаччині та справу фонду допомоги жертвам атомової катастрофи в Чорнобилі. Зокрема обширно продискутовано проблему Земельного Фонду ЗУАДК-у для Бразилії, стверджуючи, що напрямні ЗУАДК-у про те, щоб Земельний Фонд в Бразилії став діяти самостійно та без зовнішньої допомоги, є зовсім правильні. Делегати виказали велике зрозуміння для справи реєстрації ЗУАДК-у в Державному департаменті і уважали, що ЗУАДК повинен доложити усіх старань, щоб пере-реєстрацію ЗУАДК-у довести до успішного закінчення. Були теж поважні голоси, що ЗУАДК повинен відкрити представництво ЗУАДК-у в Бразилії, бо бразилійські українці можуть стати вітальним джерелом українського потенціялу в діяспорі.

Дискутантам вичерпно відповідали: д-р О. Білик, д-р Б. Гнатюк, д-р І. Скальчук, інж. М. Борецький та о. П. Бальцар.

Загальні збори після закінчення дискусії ухвалили одноголосно внесок Контрольної Комісії на уділення абсолюторії з признанням та подякою за взірцеве ведення діловодства Уступаючій Управі. На пропозицію голови Статутової Комісії д-ра А. Лозинського, збори змінили деякі точки статуту.

Звіт номінаційної Комісії розпочав її голова д-р Б. Гнатюк, подаючи зборам до відома, що номінаційна комісія одноголосно прийняла листу Ради Директорів — 33 членів та Контрольної Комісії — 5. Номінаційна Комісія має теж побажання-суґестію для Ради Директорів відносно обсади функцій в Екзекутиві.

Секретар номінаційної комісії д-р І.Скальчук прочитав повну листу членів Ради Директорів та Контрольної Комісії, яку Заг. збори прийняли одноголосно, при 2-ох здержаних голосах.

Голова резолюційної комісії Я. Куліш прочитала резолюції, які були прийняті з дуже малими змінами. Їх друкуємо на іншому місці.

Після закриття Загальних Зборів та відспівання національного гимну відбулось коротке засідання Ради Директорів, на якому вибрано 19 членів Екзекутиви ЗУАДК-у та приділено їй функції, згідно з внеском-побажанням номінаційної комісії. Склад Екзекутиви та Ради Директорів наступний: д-р Олександер Білик — президент, д-р Іван Флис — віцепрезидент, Іван Олексин — віцепрезидент, о. шамб. Мартин Канаван — віцепрезидент, Володимир Мазур — віцепрезидент, д-р Богдан Гнатюк — віцепрезидент-скарбник, Люба Сілецька — віцепрезидент, інж. Методій Борецький — віцепрезидент, Михайло Ковальчин — віцепрезидент, Ірена Казанівська — віцепрезидент, проф. Олександер Татомир — секретар, Микола Кавка — секретар, Іван Яворський — секретар, д-р Іван Скальчук — екзекутивний директор, д-р Микола Ценко — член Екзекутиви, мґр Василь Колінко — член Екзекутиви, Бронислава Скорупська — член Екзекутиви, інж. Іван Скіра — член Екзекутиви, д-р Петро Стерчо — член Екзекутиви; члени Ради Директорів: Роман Данилюк, Петро Длябога, Лев Галас, інж. Юрій Іхтярів, Іван Кобаса, Анна Кравчук, д-р Аскольд Лозинський, Ольга Нич, д-р Володимир Пушкар, Роксоляна Поттер, Ярослава Куліш, інж. Ігор Смолій, Петро Тарнавський, Дмитро Ткачук; Контрольна Комісія: Мирослав Петрів, Іван Крих, Степанія Букшована, інж. Михайло Нич, мгр Володимир Яців.

На маргінесі останніх Загальних зборів треба підкреслити дуже будуючий факт, що всі учасники цих нарад у незвичайно згідливій атмосфері, немов одна велика родина, докладали зусиль, щоб однодушно та якнайкраще розв'язати біжучі харитативні проблеми нашої установи для добра потребуючих українців у вільному світі й на рідних землях. Це водночас є запорукою дальшого росту та успіхів ЗУАДК-у — цієї унікальної громадської організації, що стала об'єднуючим чинником всіх українців без огляду на їх релігійну, політичну і територіяльну приналежність.

РЕЗОЛЮЦІЇ XIII Загальних зборів ЗУАДК-у

1. Вітаємо український народ, Ієрархію Української Православної та Української Католицької Церков і Українського Евангельського Об'єднання з нагоди відзначування 1000-річчя Християнства в Україні.

2. Вітаємо Президента ЗСА Роналда Реґена, який так цінить свободу людини й народів і прохаємо його про інтервенцію в справі політичних в'язнів, а зокрема в справі Юрія Шухевича. Особливо прохаємо, щоб такі випадки, як відмовлення азилю М. Медведеві, не мали місця в майбутньому.

3. Шлемо привіт Секретаріятові СКВУ, УККА, УАКРАДИ та СФУЖО.

4. Осуджуємо сваволю ОСІ з уживанням КГБ-івських фальшивих, або вимушених свідчень для американського судівництва.

5. Закликаємо керівників радіомовлень „Голосу Америки", „Вільна Европа" й „Свобода", щоб вони змінили дискримінаційну політику супроти української секції.

6. Висловлюємо глибоке співчуття українському народові з приводу жахливої нуклеарної катастрофи в Чорнобилі. Вимагаємо засудження уряду СРСР за спізнені, скупі і фальшиві інформації та байдужість до потерпілих. Рішаємо поробити відповідні заходи перед урядом ЗСА, щоб уможливити за посередництвом міжнародних допомогових організацій контакт і допомогу жертвам чорнобильської трагедії.

У зв'язку з Чорнобильською катастрофою закликаємо українську жертвенну громаду у вільному світі підтримати „Фонд ЗУАДК-у для жертв нуклеарної трагедії в Чорнобилі", який ЗУАДК буде старатися через міжнародні допомогові установи безпосередньо доставити жертвам чорнобильської катастрофи.

8. Прохаємо Президента ЗСА, щоб справа Чорнобиля, як засіб біологічного винищування українського народу, був включений у вершинні розмови Президента з М. Горбачовим — генеральним секретарем КПСС.

9. Закликаємо ЗУАДК посилити заходи, щоб одержати статус реєстрованої установи в „Ейдженси фор Інтернешенел Девелопмент" при Державному департаменті.

„Моя ціль — ..."

(Закінчення зі стор. 1)

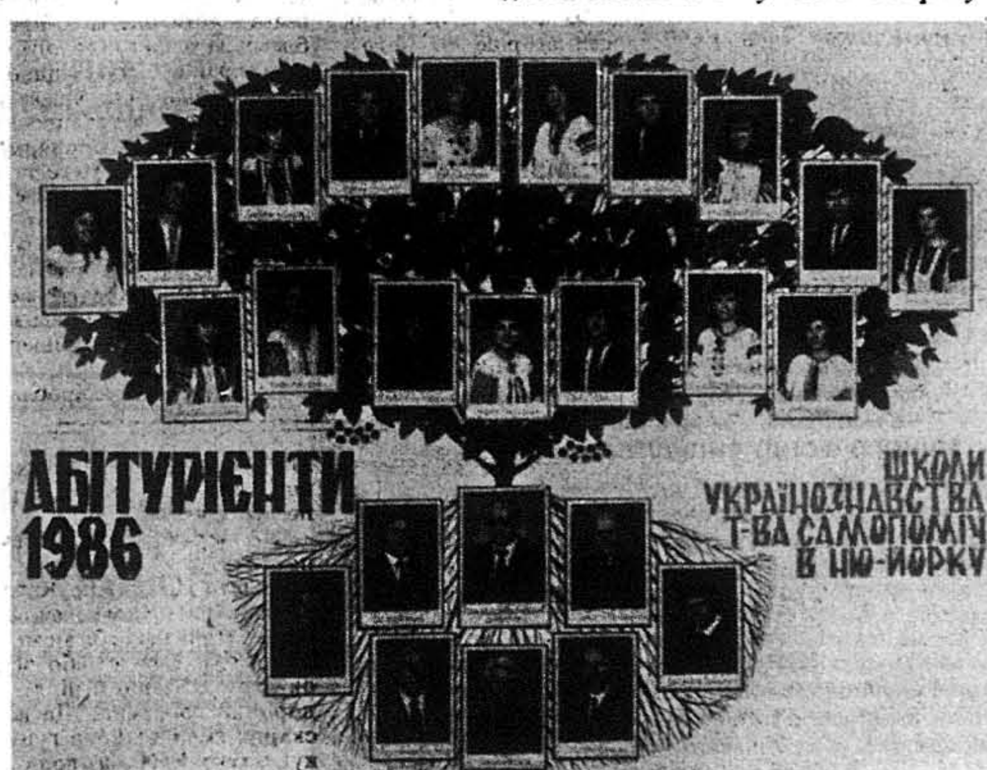
Головною річчю, що вирізнює платівку Л. Білаш від інших платівок, є те, що на ній вперше видано пісню з нагоди 1000-ліття Хрищення України. „Ми з Леонідом Башуном почали раз говорити про хрищення і він піддав думку, що може була б добра ідея видати таку пісню, бо 1000-ліття наближається, а дотепер не було такої пісні. Це є перша така пісня". Після такого рішення був конкурс між декотрими молодими авторами слів на таку пісню. З усіх змагунів Л. Білаш вибрала слова Л. Башуна.

Відколи платівку видано Л. Білаш виступала на різних концертах, щоб платівку розреклямувати. Л. Білаш головно виступає з піснями „Капелюх" і „Гайда". „До концертів я рішила вибрати костюми, які більш стосувались до тих пісень. Я могла б носити вишивку, але мій спів є більш кабаретного стилю.

„Моя ціль — передати нашу культуру через спів. Коли люди слухають мою платівку, вони можуть мене уявити або у вишивці або в чомунебудь. Вони мене не бачать, а чують. Як я виступаю на сцені, я хочу, щоб вони мене слухали і щоб костюми, які я ношу, створили ефект, який віддзеркалює ту пісню, музику і слова".

Л. Білаш плянує далі видавати платівки. Хоче вона видати платівку своїх улюблених народних пісень. Вона також плянує більше виступати на концертах і фестивалях не лише у Канаді, а також в Америці і Европі. „Я хотіла б ділитися зі світом нашою музикою".

Матура в школі українознавства при ОУА „Самопоміч" у Ню Йорку



Матуранти попрощались зі школою і вчителями... (Допис про матуру в школі українознавства ОУА „Самопоміч" надрукований в „Свободі" ч. 124 за середу, 2-го липня ц.р.).

Вступайте в члени УНС

СПИСОК ПОЖЕРТВ
на Енциклопедію України

від 1.1.1985 і з нагоди зустрічі Представників Енциклопедії з українським громадянством 6.Х.1985 у Торонті, декларованих і вплачених на "Вічний Фонд Енциклопедії України" до Центрального Патронату НТШ-Сарсель у Торонті, до 30 квітня 1986.



УВАГА: біля прізвищ жертводавців подаємо в дужках, скільки вже вплачено на рахунок декларованої суми, якщо не вплачено вповні. Після прізвищ жертводавців не з Торонта, подаємо їхню місцевість.

1. Інж. Месник Михайло і Адріяна $10,000.00
2. Яцик П :tро $5,500.00
3. **по $5,000.00:** 1. Боднар Марта, Віндзор; 2. Костур Петро, Вернон, Б.К. $10,000.00
4. **по $3,000.00:** 1. мгр. Боднарук Лідія в пам'ять батьків Михайла Бараника і Марії з Купчинських; 2. Борис Юрій і Надія (1,000); 3. Українське Похоронне Заведення "Кардинал і Син" Яків (Джеймс) Кардинал $9,000.00
5. Зараска Люба і Євген $2,500.00
6. Д-р Олійник Роман і Надія, Монтреаль на ЕУ французькою мовою $2,250.00
7. **по $2,000.00:** 1. Брага Олександер і Олександра, Ґрімсбі, Онт.; 2. Вжесневський Роман і Ірена (1,000); 3. Ґерчук Іван; 4. д-р Данилів Юрій (000); 5. Довгань Степан, Поркупайн, Онт; 6. Задойко Олекса (500); 7. інж. Іванусів Олег і Божена; 8. д-р Ковальський Микола і Олександра (1,000); 9. Малицька Ірина в пам'ять батьків Володимира і Марії; 10. Максимів Онуфрій і Осипа — вплатили діти: Роман, Наталія і Марія (1,500); 11. Недошитко Василь і Ольга; 12. Сахрин Володимир і Марія $24,000.00
8. Мгр. Кіналь Ярослава і д-р Василь, Бронсвіл, Н.Й. $1,920.00
9. Борис Євген і Олена в пам'ять батьків Івана і Марії $1,600.00
10. Кулицький Юрій і Марія, Бірмінгам, Англія $1,390.00
11. **по $1,500.00:** 1. Клічуки Василь і Микола з Анастасією, Ст. Кетерінс, Онт.; 2. У пам'ять батьків Крайчиків Дмитра і Марії з Веселих діти: Наталія, Осипа і Роман з Олею $3,000.00
12. **по $1,100.00:** 1. Бардин Ігор у пошану батьків; 2. д-р Бошко Андрій і Оксана; 3. Харак Андрій у пам'ять дружини Софії $3,300.00
13. **по $1,000.00:** 1. мгр. Бойко Василь і Анна; 2. д-р Борух Надія і Борух-Джемісон Ольга в пам'ять батьків Михайла і Євгенії; 3. Буковський Нікандер, Саскатун; 4. Гадзевич Іван; 5. Гірна Ярослава, Аллістон, Онт; 6. Грабовський Михайло і Марія (250); 7. д-р Гута Матвій і Анна; 8. мгр. Гуцуляк Ераст і Лідія; 9. д-р Ґамула Степан; 10. мгр. Джулинський Орест і Таня; 11. Іваник Юрій; 12. мгр. Кальба Богдан і Ольга; 13. Керестіль Іван, Мюнхен; 14. Кіземчук Василь і Марія; 15. мгр. Кліш Володимир; 16. Колісник Роман і Галина (200); 17. Коморовський Андрій і Ірина; 18. Крайчик Юстин, Кенора, Саск.; 19. Красножоний Іван і Катерина; 20. Кришталович Ігор і Лідія (000); 21. мгр. Кузь Володимир; 22. Купяк Дмитро і Стефанія; 23. д-р Лялюк Богдан (500); 24. Мазуренко Іван і Анна; 25. Махій Михайло (500); 26. д-р Мельник Петро і Зеня, Вікторія, Б.К.; 27. Миндюк Богдан; 28. Неліпа Василь і Людмила; 29. інж. Охрим Юрій; 30. інж. Ремеза Сильвестер, Оттава; 31. Реплянський Григорій і Марія; 32. д-р Росоха Степан; 33. Руденська Дарія в пам'ять батьків (400); 34. мгр. Саламон Василь і Галина в пам'ять батьків Нестора і Софії зі Скобельських; 35. д-р Сірський Василь і Одарка, Ватерлю, Онт.; 36. Тимко Василь (000); 37. мгр. Хабурський Омелян і Зеновія у 25-річчя подружжя; 38. Федчук Богдан і Стефанія; 39. Шафранюки Михайло і Ярослава (200); 40. Шкільник Марія в пам'ять батьків: Саламона Нестора і Зеновії зі Скобельських (500); 41. Юськів Емілія, Монтреаль; 42. інж. Яріш Василь і Ірена (700) $42,000.00
14. Чума Ігор і Богданна (000) $750.00
15. Алберта Фюел, Лаптута Ярослав і Савка Михайло (000) $725.00
16. Пясецька Ольга, Оксана і Володимир в пам'ять мужа і батька Юрія $635.00
17. Кредитова Спілка при Церкві св. Юрія в Ошаві, Онт $600.00
18. Інж. Ганьківський Аскольд і Рома $550.00
19. **по $500.00:** 1. інж. Басараб Роман і Ольга; 2. інж. Березовський Ігор і Ірена (50); 3. Божик Павло; 4. БУК при Церкві св. Миколая (000); 5. інсп. Бойко Іван і Любов, Гамілтон, Онт.; 6. інж. Вацик Василь; 7. Головатий Мирон і Наталія; 8. інж. Горохович Антоніна (100); 9. д-р Ґадач Ігор; 10. Ґамула Петро; 11. Ґамула Михайло, Сарнія, 12. Ґ.С.; 13. Друневич Володимир і Юлія; 14. Думин Евстахій і Зіна; 15. Зельські Іван і Іванна; 16. Зорич Ярослава (50); 17. Ковч Дмитро; 18. інж. Кохановський Зенон у пам'ять батьків; 19. Крамарчук Богдан (000); 20. Лабка Ярослава, Трентон, США, у пам'ять мужа Ярослава; 21. інж. Неґрич Дмитро і Марія; 22. Носик Іван і Ірина в пам'ять дружини і матері Лідії, Марії з Горбачевських; 32. Онищук Богдан і Таня (000); 24. Ординець Теодор (300); 25. Островська Ірина в пам'ять мужа Володимира; 26. Паращак Микола; 27. Пелех Надія; 28. Розумійко Степан; 29. д-р Соханівський Володимир; 30. Станько Степан і Ольга (000); 31. д-р Сторощук Роман і Мирослава, Ошава (000); 32. інж. Тарнавський Омелян і Олександра; 33. Тарнавська Марія (000); 34. Тимофій Степан; 35. Торищак Осип, Судбури; 36. Федик Нестор; 37. мгр. Федейко Ольга; 38. мгр. Федорович Василь і Стефанія; 39. інж. Яців Богдан і Іванна (50) $18,500.00
20. **по $400.00:** 1. Чабан Степан, Ошава; 2. Українське Національне Об'єднання, Торонто-місто $800.00
21. **по $300.00:** 1. мгр. Наталія і мгр. Константин Медвідські; 2. Сосновська Оксана в пам'ять чоловіка д-ра Михайла $600.00
22. **по $250.00:** 1. мгр. Винників Дарія; 2. Лавришин Ярослав (100); 3. Лазорко Володимир, Ванкувер, Б.К.; 4. д-р Яворський Олекса; 5. Яковина Михайло, Монтреаль $1,250.00
23. Дубилко Іван $240.00
24. **по $200.00:** 1. Вербицька Євгенія; 2. проф. д-р Даревич Юрій і Дарія 3. Дмитришин Омелян; 4. Головачук Іван і Юлія; 5. проф. д-р Калимон Василь; 6. Козій Богдан; 7. Мірецький Ігор; 8. Падик Іван і Ольга; 9. Палій Лідія; 10. Проців Софія; 11. 11. інж. Ямнюк О. і Я. $2,200.00
25. **по $150.00:** 1. Бардецький Іван, 2. Когутяк Корнель; 3. Присовська Степанія; 4. інж. Шологон Степан, Диргам, Онт. $600.00
26. **по $125.00:** 1. Мирослав Б. Бігус, 2. Плавущак Віра; 3. інж. Соколик Ярослав $375.00
27. **по $100.00:** 1. Бабій Юрій; 2. Бойко Володимир, Гамілтон, Онт. 3. Бриґідер Іванна в пам'ять мужа проф д-ра Володимира; 4. Букачевський Тарас; 5. інж. Весоловський Ярема і Ольга; 6. Винничук Михайло, Кастлеґар, Б.К., 7. Гуменюк Тома; 8. Ґонтар Адам; 9. Данилович Дарія; 10. Дольницький Ірко і Рома; 11. Дудиха Наталія; 12. Дунець Марія; 13. Дутка Ярослав і Ірена; 14. Клюфас Микола; 15. Козачок Іван, Монтреаль; 16. КУК-Провінційна Рада; 17. Макар Володимир; 18. мгр. Максимець Василь і Марія; 19. інж. Марущак Дмитро; 20. Мигаль Калина; 21. Петерсон С., 22. Пилипюк Анна; 23. Пилюк Михайло; 24. мгр. Онищук Ярослав; 25. д-р Росоха Володимир; 26. Синишин Богдан і Орися; 27. Сойко Василь Монтреаль, 28. Сорока Богдан і Катерина; 30. Стахів Роман і Теофілія; 31. Хотинецький Олександер і Галина; 32. Чвалюк Зенон, 33. Чикало Олександер, 34. Чиж Володимир; 35. Шанта Юрій і Олександра; 36. Українська Кооператива, Судбури, 37. Яцишин М. $3,700.00
28. Мудрик Марія $75.00
29. **по $50.00:** 1. мгр. Верига Василь; 2. Зазуля Антін і Лідія; 3. Качмарчук Тарас; 4. Косевич Євгенія; 5. д-р Крохмалюк Любомир; 6. Мостович Андрій і Марта; 7. Олексюк Іван; 8. Олійник Олександер і Марта; 9. Павлишин Марія за Музичну Комісію К.Ц.У.Ш.Р.; 10. мгр. Терлецький Юрій Р. М.; 11. Українська Кредитова Спілка, Віндзор, Онт.; 12. Ясінський Петро $600.00
30. Українська Друкарня "Київ" $40.00
31. **по $30.00:** 1. Мигаль Борис, Оттава; 2. Саєвич М.; 3. Штундер Дмитро $90.00
32. **по $25.00:** 1. Волсс Степан, Едмонтон, 2. Винницька Ярослава, 3. Гуль Лев, 4. ЛУКЖ при Церкві св. о. Миколая $100.00
33. Гнатишин Рома, Стоней Крік, Онт. $10.00

Разом: $148,900.00

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛИ
на Енциклопедію України

Збірки, які вже були проголошені в українській пресі, подаємо тільки загальною сумою

1. св. п. ГУМІНІЛОВИЧ Стефан, збірка $1,505.00
2. св. п. ПИЦЬ Іван $445.00
3. св. п. СКОРУПСЬКИЙ Володимир $2,445.00
4. св. п. КУБІЙОВИЧ Володимир $3,010.00
5. св. п. ДУМИН Зіна $1,060.00
6. св. п. МОРОЗ Василь, Гамілтон, ... $1,000.00
7. св. п. КАЛИМОН Ананій $2,020.00
8. св. п. СОХОЦЬКИЙ Ю., Монтреаль, збірка $526.70
9. св. п. ШКІЛЬНИК Павлина — в десяту річницю смерти жертвували: 1. Шкільник Ілля, чоловік $1,000.00; 2. Закидальська Наталія $50.00; 3. Реплянський Григорій і Марія $25.00; 4. *по $20.00:* 1. Тикула С. М.; 2. Перфецький Лев і Марія; 3. Клюфас Олександер; 4. Саламон Василь і Галина; 5. Шкільник Анастасія; 6. Реплянська Марта; 7. Харак Слава; 8. Максимів Осипа $15.00; *по $10.00:* 1. Ломага Роман і Ярослава; 2. Чайківська Марія; 3. Колтун Михайло і Ева; 4. Сілецький Яків і Євгенія; 5. Буката Неоніля; 6. Шкільник Марія; *по $5.00:* 1. Ґавряк Василь і Ева; 2. Звольська Ярослава. .... Разом: $1,300.00
10. св. п. д-р БІЛЕЦЬКИЙ Володимир, Акрон, Огайо: 1. д-р Закидальський Тарас і Оксана — $50.00; 2. *по $25.00:* 1. Закидальська Наталія; 2. Максимів Осипа; 3. Зелена Ольга $15.00 .... Разом: $115.00
11. св. п. ЗАЛЕСЬКА з КОРДУБІВ Стефанія, Монтреаль: 1. Роніш Осип і Зоя — $30.00; 2. Сенишин Євген і Галина — $25.00; 3. Король Стефанія — $15.00; 4. Сенчук Стефанія — $10.00 .... Разом: $80.00
12. св. п. ГЕРАСИМЕНКО Ганна: 1. Закидальська Наталія — $100.00; 2. Руденська Дарія — $50.00; 3. інж. Соколик Ярослав і Оксана — $25.00; 4. *по $20.00:* 1. мгр. Боднарук Лідія; 2. Винницька Ярослава; 3. Шкільник Ілля .. Разом: $235.00
13. св. п. ПРОЦЬ Володимир — *по $50.00:* 1. Галан Орест, Матісон; 2. Цимбалістий Любомир, Едмонтон, Алберта .... Разом: $100.00
14. св. п. НОВАКІВСЬКИЙ Роман: Левицький Мирон ... $50.00
15. св. п. ЗАЛЕСЬКА Марія: Закидальська Наталія $10.00
16. св. п. ВЕСЕЛА Стефанія: 1. Закидальські Наталія, Тарас і Оксана — $50.00; 2. *по $25.00:* 1. Максимів Осипа; 2. Крайчик Роман і Ольга; 3. *по $20.00:* 1. Веселий Василь і Юлія; 2. Медвідська Наталія .... Разом: $140.00
17. св. п. о. митрат СИРОТИНСЬКИЙ Іван — *по $100.00:* 1. Більчак Микола, 2. інж. Яріш Василь і Ірена Разом: $200.00
18. св. п. ХАРХАЛІС Микола: внук Ващук Роман $150.00
19. св. п. Емілія ОСТАПЧУК-КОНЮХ з Андрусевих, Ст. Кетеринс, Онт. — Закидальська Наталія $25.00
20. св. п. БРИЗГУН Константин, д-р мед. Закидальська Н. $25.00
21. св. п. ПОПЕРЕЧНИЙ Юрій, Монтреаль — Поперечний Степан, Балтімор, США $1,000.00

Сума збірок "Замість квітів на могили: $15,541.70

Зіставлення збірок:

Декларовано на фонд ЕУ — $148,900.00
"Замість квітів на могили" — $15,541.70
Збірки разом — $164,441.70
Заплачено — $143,166.70
Декларації до заплачення — $21,275.00

Висловлюємо сердечну подяку всім Громадським Комітетам і всім індивідуальним жертводавцям, фундаторам і меценатам ЕУ, які в минулому році (1985) брали участь в мобілізації мільйонового ВІЧНОГО ФОНДУ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ.

Акція пройшла успішно. Приблизний результат акції можемо оцінити деклараціями на $700,000.00. Тому, що до прицілу результату акції бракує ще приблизно $300,000.00.

ТРЕБА НАМ КОНЕЧНО ПРОДОВЖУВАТИ ДАЛІ ЗБІРКОВУ АКЦІЮ "С".

Точні висліди збіркової акції "С" подамо загально в пресі, (а детально зі списками жертводавців у кожній місцевості) у найближчих числах (28 і 29) нашого бюлетеня "Вісті із Сарселю".

Дуже просимо всіх меценатів ($1,000.00 і більше) і фундаторів ($500.00 — $999.00) прислати нам свої фотознімки і життєписи, щоб їх помістити спершу у "Вістях із Сарселю", а потім в додатку до останнього (10-го) тому "Енциклопедії Українознавства" (ЕУ2).

Буде це не тільки реєстр дійсних патріотів нашої діяспори, але також найкраща і найтриваліша особиста пам'ятка назавжди.

ЖЕРТВУЙМО ВСІ НА ФОНД ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ!

За Центральний Патронат НТШ-Сарсель у Торонті:

Євген Ф. Борис, голова
Омелян Тарнавський, референт інформацій
Наталія Закидальська, скарбник

На дальші пожертви просимо виписувати чеки на Patronat NTSh на адресу:
PATRONAT NTSh, 16 Bracondale Hill Rd., Toronto, Ont. M6G 3P4, Canada

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА — найкраща зброя за правду України!

З „Фундації Ценко-Добро Творити", 8,500 дол. на добродійні цілі

У 1982 році, з нагоди 90-ліття Патріярха Йосифа І, відомий громадський діяч д-р Микола Ценко і син д-р Олексій створили тривалу фундацію, присвячену пам'яті покійної дружини і матері Володимирі. В грудні 1984 року фундацію побільшено і контрактово закріплено при Товаристві Свята Софія під назвою „Фундація Ценко- Добро Творити" та створено окрему комісію для розподілу відсотків з фундації в наступному складі: д-р Роман Осінчук — голова, проф. Олександер Татомир — містоголова й пресовий звітодавець, д-р Романа Навроцька-містоголова, інж. Юліян Головчак — скарбник, ред. Микола Кавка — секретар, Сестра д-р Надія Барусевич, ЧСВВ, зв'язкова з релігійними товариствами, та д-р Володимир Кліш — зв'язковий з професійними організаціями. Стефан Біда став правним дорадником Фундації. На бажання фундаторів, вони не є членами комісії, а тільки дорадниками.

Впродовж 1985 року комісія відбула двоє засідань в присутності д-ра М. Ценка, під час котрих розглянено низку прохань про допомогу та призначено і виплачено з відсотків фундації на добродійні цілі вісім і півтисячі доларів: 1,500 — стипендії для богословів в Югославії і Польщі; 1,000 — для Інституту дослідів переслідування релігії в Україні; 400-стипендія для втікача богослова з Польщі; 300 дол. для втримання гуртожитку для української молоді в Югославії; 300 дол — на дяковчительські курси в Югославії; 200 дол. — українському Маріянському Музеєві в Дейтоні, Огайо; по 200 дол. на чотири церкви — св. Софія в Римі, в Люрді, Франція, в Канбері, Австралія, і в Ітапара, Бразилія; 2,400 дол. — стипендії й одяг студентам-богословам в Бразилії; 500 дол. — Осередок молоді в Пасадосі, Аргентина; 500 дол. для катехизації молоді в Аргентині; 500 дол — на будову дому молоді в Югославії; 100 дол. для СФУЖО.

Прохання про допомогу слід пересилати до комісії на адресу Товариства Свята Софія: St.Sophia Religious Assn., 7911 Whitewood Rd. Philadelphia, PA., 19117.

Вельмишановним фундаторам, д-рові Миколі і д-рові Олексієві Ценкам щира подяка і признання за їхню жертвенність і вирозуміння не тільки від тих, що можуть безпосередньо користати з Фундації „Ценко-Добро Творити", але й від цілої української спільноти, бо це ще один практичний спосіб, який забезпечує збереження нашої релігійної й національної ідентичности на поселеннях. Створення вищеназваної фундації є прикладом, гідним до наслідування, і треба вірити, що за прикладом д-ра Миколи і його сина д-ра Олексія Ценків піде більше українських громадян.

(Ю. Г.)

„ЕНТЕРПРАЙС", американський військовий корабель і два інші, що його супроводжають, не можуть тепер переплисти через суезький канал тому, що Єгипет не дає на це згоди. Уряд в Єгипті дозволив цим військовим кораблям плисти через Суезький канал після бомбардування Лівії 15-го квітня цього року і це викликало негодування. Тому тепер уряд в Єгипті не хоче вдруге на таке дозволити.

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК, під проводом інж. Романа Ракочого, ст., подає до відома, що на літній сезон на Союзівці запляновані такі турніри:

4-6-го липня — УСЦАК-Схід
9-10-го серпня — Подвійні гри
29-го серпня — 1-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
14-15-го вересня — Запрошеневий УНС
28-29-го вересня Подвійні гри Пласт
4-5-го жовтня — КЛК

ЗА СЛОВАМИ ОЧЕВИДЦІВ, при спробі втечі на Захід своїми ж товаришами був поранений східньонімецький прикордонник. Він впав на землю, так і не діставшись до західньої частини розділеного міста. Пораненого відвезли на вантажному авті. Інцидент стався у північній частині Берліну недалеко від сумнозвісної Берлінської стіни.

Чому ...

(Закінчення зі стор. 2)

стиль життя був спартанський. Ніхто не осмілювався вирізнитися незвичним закордонним одягом. Тепер „партійні дами" одягаються в імпортоване з Польщі, Чехо-Словаччини і Мадярщини. Партійні мужчини також одягаються добре, в закордонне.

У Москві Алілуєва мусіла ганьбити Сі-Ай-Ей. Це належить до доброго совєтського тону. В ЗСА Алілуєву просто псували увагою, хоч одночасно „промивали мозок". Вона була ніби забавкою в урядових руках. А оту „забавку", „домашнє звірятко" (очевидно „пет") у Москві переклали як „собачка Сі-Ай-Ей".

Після однорічного перебування в СССР Алілуєва звернулася до Ґорбачова з проханням дозволу на виїзд до Америки. Намір виїхати пояснювала не політичними причинами, а родинними. Родина відкинула її. Старша дочка сказала, що не хоче контакту з такою матір'ю. Алілуєва не бачила свою дочку, ані онуку. Хотіла увійти до американської амбасади у Москві, щоб поговорити про повернення до ЗСА, але міліція її не пропустила. Про можливість виїзду до ЗСА з Алілуєвою говорили представники міліції і КҐБ. Тоді вона послала листа до Верховної Ради з повідомленням, що зрікається совєтського громадянства, і врешті дістала дозвіл на виїзд до ЗСА з американським пашпортом.

На урядовий запит, чи помітила Алілуєва якість позитивні зміни в суспільстві, — вона відповіла неґативно: позитивних змін не помітила. Все таке саме, як було і перед 17-ти роками. Вона схарактеризувала совєтський режим як нездібний на позитивні зміни, хоч на такі зміни чекають народи СССР. Люди розчарувалися пасивністю Ґорбачова, який поза промови і паперові обіцянки не пішов. Після деяких надій на нового генерального секретаря, в СССР панує старий цинізм і безнадійність.

В СССР...

(Закінчення зі стор. 1)

сійської Православної Церкви".

Своїми хитрими брошурками Російська Православна Церква виявляє чутливість на критику своєї діяльности українськими католиками і православними. Українці в діяспорі і свідома частина народу в Україні співчувають духовникам-відвідувачам Совєтського Союзу і їхнім небезпечним прихильним заявам, з чемности до „господарів". Доставляючи духовенству точні, наукові матеріяли про релігію України та про 1000 ліття Християнства українці можуть запобігти деяким наївним заявам, які совєти потім використовують для пропаґанди. А коли якісь заяви духовників появляються у совєтських публікаціях, треба їх перевірити у цитованих ними осіб, які безперечно пізнають, подібно як о.Скотт з Англіканської Церкви, лицемірність совєтів і Російської Православної Церкви.

Ми мали...

(Закінчення зі стор. 1)

товищі. Тут зустріла нас ще дуже точна перевірка нашого скромного багажу, який ми могли взяти зі собою і десь над ранком дозволено нам остаточно перейти до австрійського літака, що чекав вже на нас. Зараз нами сердечно заопікувалися, ми одержали їду, але нас цікавила німецька преса і вістки про катастрофу в Чорнобилі і на них кинулися ми в першу чергу.

Прилетівши до Відня нас перевезли до радіологічного інституту, де нас докладно кожного перевірили. Більшу частину нашої групи негайно вислали до теплих душів, ми мусіли віддати цілу нашу одежу, а представник Червоного Хреста забезпечив нас в тимчасове вбрання. Показалося, що в протилежності до апаратів Гайгера совєтського зразку, тут знаряддя показали незвичайно високий рівень радіяції, зокрема у волоссі та на підошвах черевиків. В убраннях запозичених з Червоного Хреста ми переїхали автобусами до Західньої Німеччини до Карльсруге, де ще один раз мусіли перейти точну перевірку в радіологічному інституті. Щойно після того вкінці нас усіх звільнено і ми могли повернутися до наших родин".